

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3911/2568

นาย ส. กับพวก โจทก์ นาย พ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยใช้หรืออ้างแบบพิมพ์หนังสือสัญญากู้เงินและแบบพิมพ์หนังสือสัญญาค้ำประกันซึ่งเป็นเอกสารสิทธิปลอมฟ้องโจทก์ทั้งสองเป็นคดีแพ่ง จำเลยมีเจตนาประสงค์จะให้โจทก์ทั้งสองชำระเงินให้แก่จำเลยตามสัญญาทั้งสองฉบับดังกล่าวที่เป็นเอกสารปลอม ต่อมาจำเลยเข้าเบิกความเท็จและนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดี เป็นเพียงการกระทำที่สืบเนื่องต่อมาเพื่อให้บรรลุเจตนาของจำเลยที่ประสงค์จะให้จำเลยได้รับเงินที่โจทก์ทั้งสองต้องชำระแก่จำเลยตามคำพิพากษาเท่านั้น ความผิดต่าง ๆ จำเลยก่อขึ้นโดยอาศัยเจตนาอย่างเดียวกัน ไม่ได้แยกต่างหากจากกันเป็นหลายเจตนา การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม ป.อ. มาตรา 90

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90, 91, 177, 180, 264, 265, 268 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 177 วรรคแรก, 180 วรรคแรก, 268 วรรคสอง ประกอบมาตรา 265 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานใช้เอกสารสิทธิปลอม จำคุกกระทงละ 2 ปี รวม 2 กระทง จำคุก 4 ปี ฐานเบิกความเท็จและนำสืบพยานหลักฐานอันเป็นเท็จเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานเบิกความเท็จซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 2 ปี รวมจำคุก 6 ปี ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิจารณาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดลงแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 2 ปี และปรับ 50,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 3 ปี คำนวณความประพฤติโดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้ง ภายใน 1 ปี และกระทำความผิดหรือการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรเป็นเวลา 18 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ทั้งสองฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8 ว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยปลอมเอกสารสิทธิด้วยการกรอกข้อความในแบบพิมพ์หนังสือสัญญากู้เงิน ซึ่งมีลายมือชื่อโจทก์ที่ 1 ในช่องผู้กู้ และแบบพิมพ์หนังสือสัญญาค้ำประกัน ซึ่งมีลายมือชื่อโจทก์ที่ 2 ในช่องผู้ค้ำประกัน ตามแบบพิมพ์หนังสือสัญญากู้เงิน และแบบพิมพ์หนังสือสัญญาค้ำประกัน โดยโจทก์ทั้งสองไม่ยินยอม วันที่ 13 มกราคม 2559 จำเลยนำแบบพิมพ์

หนังสือสัญญากู้เงินดังกล่าวไปฟ้องโจทก์ที่ 1 เป็นจำเลยขอให้โจทก์ที่ 1 ชำระเงินตามแบบพิมพ์หนังสือสัญญากู้เงินดังกล่าว ภายหลังจำเลยขอถอนฟ้องคดีดังกล่าว และวันที่ 8 พฤศจิกายน 2561 จำเลยนำแบบพิมพ์หนังสือสัญญากู้เงิน และแบบพิมพ์หนังสือสัญญาค้ำประกัน นั้นไปฟ้องโจทก์ทั้งสองเป็นจำเลยขอให้โจทก์ทั้งสองชำระเงินตามแบบพิมพ์หนังสือสัญญากู้เงินและแบบพิมพ์หนังสือสัญญาค้ำประกันดังกล่าว วันที่ 25 เมษายน 2562 จำเลยเบิกความเป็นพยานในคดีดังกล่าว อันเป็นเท็จและความเท็จนั้นเป็นข้อสำคัญในคดี กับนำสืบและแสดงพยานหลักฐานตามแบบพิมพ์หนังสือสัญญากู้เงิน และแบบพิมพ์หนังสือสัญญาค้ำประกัน อันเป็นเท็จในการพิจารณาคดี อันเป็นพยานหลักฐานในข้อสำคัญในคดีดังกล่าว ศาลชั้นต้นวินิจฉัยในคดีดังกล่าวแล้วว่าแบบพิมพ์หนังสือสัญญากู้เงิน และแบบพิมพ์หนังสือสัญญาค้ำประกัน เป็นเอกสารปลอม แล้วพิพากษายกฟ้อง จำเลยซึ่งเป็นโจทก์ในคดีดังกล่าวอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิจารณาแล้วพิพากษายืน และข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นด้วยว่า สำหรับความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิ ขาดอายุความแล้ว เนื่องจากโจทก์ทั้งสองไม่ได้อุทธรณ์ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ทั้งสองเป็นประการแรกว่า การกระทำของจำเลยในความผิดฐานใช้เอกสารสิทธิปลอม กับความผิดฐานเบิกความเท็จและนำสืบพยานหลักฐานอันเป็นเท็จเป็นการกระทำความผิดต่างกรรมกัน หรือไม่ เห็นว่า การที่จำเลยใช้หรืออ้างแบบพิมพ์หนังสือสัญญากู้เงิน ซึ่งเป็นเอกสารสิทธิปลอมฟ้องโจทก์ที่ 1 ต่อศาลชั้นต้น กับใช้หรืออ้างแบบพิมพ์หนังสือสัญญากู้เงินและแบบพิมพ์หนังสือสัญญาค้ำประกันซึ่งเป็นเอกสารสิทธิปลอมฟ้องโจทก์ทั้งสองต่อศาลชั้นต้น เป็นคดีแพ่ง นั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์แห่งคดีจากข้อเท็จจริงตามฟ้องและตามที่โจทก์ทั้งสองนำสืบแล้ว ปรากฏว่า จำเลยมีเจตนาประการเดียวคือมุ่งประสงค์จะให้โจทก์ทั้งสองชำระเงินให้แก่จำเลยตามสัญญาทั้งสองฉบับดังกล่าวที่เป็นเอกสารปลอม ต่อมาที่จำเลยเข้าเบิกความเท็จและนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีเป็นเพียงการกระทำที่สืบเนื่องต่อมาเพื่อให้บรรลุเจตนาของจำเลยที่มุ่งประสงค์จะให้จำเลยได้รับเงินที่โจทก์ทั้งสองต้องชำระแก่จำเลยตามคำพิพากษาเท่านั้น ความผิดต่าง ๆ อันจำเลยก่อขึ้นจึงอาศัยเจตนาอย่างเดียวกัน ไม่ได้แยกต่างหากจากกันเป็นหลายเจตนาดังที่โจทก์ทั้งสองอ้างในฎีกา ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 วินิจฉัยว่า การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จึงชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ทั้งสองในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ทั้งสองในประการสุดท้ายว่า กรณีไม่มีเหตุสมควรรอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยหรือไม่ เห็นว่า พฤติการณ์ที่จำเลยใช้หรืออ้างแบบพิมพ์หนังสือสัญญากู้เงินและแบบพิมพ์หนังสือสัญญาค้ำประกันซึ่งเป็นเอกสารสิทธิปลอมมาฟ้องโจทก์ทั้งสอง นับว่าเป็นการอาศัยศาลเป็นเครื่องมือในการบังคับโจทก์ทั้งสองให้ต้องรับผิดชอบตามสัญญาที่มีการทำปลอมขึ้น ย่อมทำให้กระบวนการยุติธรรมในชั้นศาลถูกบิดเบือนจากการใช้พยานหลักฐานอันเป็นเท็จ ซึ่งอาจเป็นเหตุให้การวินิจฉัยชี้ขาดคดีของศาลไม่เป็นไปโดยเที่ยงธรรมด้วย พฤติการณ์ดังกล่าวนี้ว่าเป็นเรื่องร้ายแรง แม้จำเลยเป็นข้าราชการบำนาญมีอายุมากถึง 79 ปี และไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่จำเลยก็ได้ประพฤติดนินทาอยู่ในทำนองคลองธรรม กลับแสวงหาประโยชน์ด้วยการเป็นนายทุนปล่อยเงินกู้โดยมีพฤติการณ์เอารัดเอาเปรียบโจทก์ที่ 1 ผู้กู้ด้วยการรอกข้อความจำนวนเงินกู้ในแบบพิมพ์หนังสือสัญญาซึ่งมีลายมือชื่อโจทก์ที่ 1 ลงไว้ให้สูงกว่าที่กู้กันจริงโดยโจทก์ที่ 1 ไม่รู้เห็นยินยอม นับว่าเป็นการกระทำที่มุ่งแต่ประโยชน์ส่วนตัวโดยมิได้คำนึงถึงความเดือดร้อนเสียหายของ

ผู้อื่น กรณีสมควรต้องลงโทษจำคุกจำเลย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ใช้ดุลพินิจรอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ทั้งสองในข้อนี้ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่รอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลย ไม่ปรับและไม่คุ้มครองความประพฤติจำเลย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8

องค์คณะ

สันติชัย วัฒนวิทย์กรรม · อภิชาติ ภมรบุตร · ชลิต กฐินะสมิต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3911/2568>